

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. София , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Камен Иванов
Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора Антоанета Николова Близнакова (АП-София)
като разгледа докладваното от Владимир Астарджиев Въззивно частно
наказателно дело № 20211000600735 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.457, ал.7 НПК вр. чл.341, ал.1 НПК
вр. Глава XXI НПК и §8 от ПЗР на Закона за признаване, изпълнение и
изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода
или на мерки, включващи лишаване от свобода (ЗПИИСАННЛСМВЛС).

С определение от 11.06.2021г. по НЧД №1514/2021г., СГС, НО,
23 състав е приел за изпълнение Присъда, постановена по съдебно
производство №689/18г., предварително съдебно производство №1811/2016г.
на Следствен съд №50 на Мадрид, Кралство Испания и съдебно решение
№276/2019г. от 07.05.2019г., влязла в сила на 18.06.2019г., с която
българският гражданин М. С. И. е бил признат за виновен за извършени на
12.06.2016г. престъпления, които първоинстанционният съд е квалифицирал
като такива по чл.115 НК вр. чл.18, ал.1 НК и по чл.129, ал.2 вр. ал.1 НК и е
постановил, че осъденият М. С. И. следва да изтърпи наказание „лишаване от
свобода“ за срок от шест години.

Приспаданото е времето от 12.06.2016г. до 10.06.2020г., през което

осъденият М. С. И. е бил задържан под стража в Кралство Испания, изтърпявал е наказание „лишаване от свобода“ в Кралство Испания и е бил задържан в Затвора-София и Затвора-Ловеч.

Съдът е определил първоначален „строг“ режим за изтърпяване на приетото за изпълнение наказание „лишаване от свобода“. На основание чл.40, ал.4 НК е постановено по отношение на осъдения И. да бъдат полагани медицински грижи.

С определението съдът не е признал присъдата на испанския съд в частта на наложено за престъпление по чл.243.2 вр. чл.16 и чл.62 от НК на Кралство Испания наказание „29 дни с глоба 10 евро на ден“.

Срещу определението в законоустановения срок е постъпила жалба от осъдения М. С. И. чрез служебния защитник - адв.Г. Ц., с която се иска определяне на първоначален общ режим за изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на основание чл.57, ал.3 ЗИНЗС. Излагат се доводи, свързани със здравословното състояние на осъденото лице и се иска хуманност.

В разпоредително заседание на 06.07.2021г. въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на предаденото лице, свидетели или експерти, както и ангажирането на други доказателства.

В съдебното заседание на Апелативния съд служебният защитник на предаденото лице М. С. И. - адв. проф. д-р Г. Ц. поддържа изложените в жалбата аргументи, като иска определянето на по-щадящ режим в местата за лишаване от свобода.

Предаденото лице М. С. И., редовно призовано, не се явява лично в съдебното заседание на САС, като не дава уважителни причини за това.

Представителят на прокуратурата изразява становище за

потвърждаване в цялост на определението на градския съд, като сочи, че лицето не е с такава ниска обществена опасност, която да позволява да се приложи разпоредбата на чл.57, ал.3 ЗИНЗС.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание и в пределите на своята компетентност, намери следното:

Българският гражданин М. С. И. е роден на *****г. в гр.Добрич, българин, български гражданин, неженен, неосъждан (извън присъдата на испанския съд), ЕГН *****.

С присъда, постановена по съдебно производство №689/18г., предварително съдебно производство №1811/2016г. на Следствен съд №50 на Мадрид, Кралство Испания и съдебно решение №276/2019г. от 07.05.2019г., влязла в сила на 18.06.2019г., М. С. И. е бил признат за виновен за извършени на 12.06.2016г. престъпления по чл.138 вр. чл.16 и чл.62, по чл.147.1 и по чл.243.2 вр. чл.16 и чл.62 от НК на Кралство Испания.

Начало на изтърпяването на наложеното наказание е 12.06.2016г. (датата на задържането на българския гражданин М. С. И. от испанските власти)

Първоинстанционният съд напълно правилно е извършил квалифицирането на съответните деяния по българския Наказателен кодекс, като е приел, че правната квалификация на извършеното престъпление по чл.138 вр. чл.16 и чл.62 на Кралство Испания е по чл.115 вр. чл.18, ал.1 НК от НК на Република България, тази по чл.147.1 на Кралство Испания е по чл.129, ал.2 вр. ал.1 НК на Република България, а тази на чл.243.2 вр. чл.16 и чл.62 от НК на Кралство Испания - по чл.194, ал.1 вр. чл.18, ал.1 НК на Република България.

По отношение на последното деяние и доколкото определеното наказание „29дни с глоба 10 евро на ден“ няма никакво съответствие по НК на

Република България, първата инстанция правилно е приела, че не може да приспособи това наказание по никакъв начин и не е признал присъдата на испанския съд в тази част.

За другите две деяния наказанията, наложени от испанския съд, са в рамките, предвидени и в българския закон и не се налага прилагането на чл.457, ал.4 НПК и редуциране на определените наказания.

Наложено е общо наказание в размер на шест години „лишаване от свобода“, като при това наказание и съобразно нормата на чл.57, ал.1, т.2, б.”а” ЗИНЗС за изтърпяването на наказанието в българските места за лишаване от свобода трябва да се определи първоначален строг режим, както е сторила първата инстанция.

Първата инстанция основателно е зачала в съответствие с чл.457, ал.5 НПК предварителното задържане и изтърпяното наказание в Кралство Испания, както и времето, през което осъденият И. е бил задържан в Република България в производството по чл.457 НПК.

Налице са всички условия за приемане на изпълнението на присъдата на компетентния испански съд спрямо осъдения М. С. И. по чл.3 от Конвенцията за трансфер на осъдени лица, приложим закон според чл.462 от НПК, доколкото е ратифицирана и действа и за Република България, и за Кралство Испания към 2019г. - началото на процедурата по трансфер. Постъпили са формално изискуемите документи по КОТЛ.

Съгласно чл.9, т.1, б.,„а” вр. чл.10, т.1 от Конвенцията (приложимо право според изричната декларация на Република България, направена при ратифицирането на Конвенцията), българската държава е обвързана с правния характер и срока на наказанията, определени от осъдилата държава, с оглед на което не може да преразгледа по същество осъждането от испанските власти или наказанието на предаденото лице да бъде намалено.

Определеният първоначален режим за изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ съответства на изискванията на чл.57, ал.1, т.2, б.,„а” ЗИНЗС. Неоснователно е искането за прилагане на чл.57, ал.3 ЗИНЗС и определяне на първоначален „общ” режим за изтърпяване на

наложеното наказание „лишаване от свобода“. Осъденият И. не е лице с ниска обществена опасност - напротив - същият е извършил в Кралство Испания три престъпления, вкл. опит за убийство, а при престоя си в местата за лишаване от свобода в Република България е проявявал агресивно отношение към затворническите власти, вкл. с нанасянето на телесни увреждания на лица от охранителния състав.

Наличното тежко психическо заболяване на осъдения М. С. И. е отчетено от първата инстанция и в съответствие с препоръките на приетата комплексна експертиза, първата инстанция е приложила разпоредбата на чл.40, ал.4 НК и е постановила по време на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ по отношение на осъдения И. да се полагат съответните медицински грижи. По този начин ще бъде охранено неговото здраве, като в същото време ще бъде осъществяван адекватен и постоянен контрол върху неговото поведение и ще бъдат предотвратени евентуалните девиантни прояви на осъденото лице.

По тези съображения настоящият съдебен състав не намира основания за прилагане на по-лекия общ режим съобразно възможността за преценка, установена в чл.57, ал.3 ЗИНЗС и определението на първата инстанция следва да се потвърди в обжалваната част.

Посочените съображения налагат определението на първата инстанция да бъде изцяло потвърдено, доколкото е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него е неоснователна.

Водим от всичко изложено и на основание чл.457, ал.7 НПК вр. чл.341, ал.1 НПК вр. чл.334, т.6 НПК вр. чл.338 от НПК, **Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 6 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определението от 11.06.2021г., постановено по НЧД №1514/2021г. по описа на СГС, НО, 23 състав.

Определението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____